BILAGA DRESSYR – WORKING EQUITATION

Beskrivning Rörelser och Bedömning

Bedömning av utförda rörelser sker i 10 gradig skala för varje utförd del av momentet samt med helhetsbetyg avseende takt, balans, självbärighet och energi samt ryttarens sits och hjälpgivning.

Riktlinjer för dressyrmoment:

En del rörelser och för WE-dressyren karaktäristiska ridvägar har här definierats i detalj i enlighet med de generella reglerna för WE. Alla eventualiteter kan inte förutses och täckas av dessa regler. I oförutsedda eller speciella omständigheter, är det domarkårens plikt att ta ett sportsligt beslut och döma i enlighet eller i nära förbindelse med dessa.

WE-dressyrens grundprinciper:

Lydnad

Lydnad är en form av en konstant uppmärksamhet, villighet och förtroende i hästens hela beteende, likväl som harmonin och lättheten den uppvisar vid utförandet av de olika rörelserna.

Graden av lydnad bekräftas också utav hur hästen accepterar bettet eller motsvarande verkan i annat huvudlag, med en lätt och mjuk kontakt till ryttarens hand, eller om hästen gör motstånd till ryttarens hand, genom att antingen vara ”över bettet”, eller ”bakom hand”. Lydnaden är det grundläggande kravet i Working Equitation. Varje olydnad eller motstånd mot ryttarens hjälper måste värderas av domarna i poängsättningen för rörelser och för den allmänna bedömningen av hästens lydnad. Också om hästen lägger ut tungan, lägger den över bettet, gnisslar tänder eller ger andra signaler på stress, nervositet, spänning eller motstånd, ska detta tas med vid poängsättningen av både rörelser och i den allmänna bedömningen av hästens lydnad.

Rakriktningen är också en viktig del av lydnaden. En häst är rak när dess bakhovar följer i framhovarnas spår både på böjt och rakt spår och när hästen uppvisar lika villig böjning i båda riktningarna.

Framåtdrivning/bjudning

Den engelska termen impulsion står för den kontrollerade överföringen av energi från ryttaren till en villigt drivande bakdel, vilket medför en atletisk, energisk rörelse hos hästen. Hästens ultimata uttryck kan endast visas genom hästens mjukt svingande rygg och guidningen av en lätt och mjuk kontakt från ryttarens hand.

Fart har väldigt lite att göra med denna framåtdrivande bjudning. Resultatet av fart, ger oftare sämre takt och gångarter.

Hästens maximala hastighet ska dock uppvisas i de ökade gångarterna. En synlig ökning av bakhasornas arbete i flytande rörelse snarare än rörelser som är stackato-artade/ryckiga. När bakhoven lämnar marken, ska hasen röra sig framåt hellre än dras uppåt.

En huvudingrediens i framåtdrivande bjudning är tiden hästen är i luften, mer än den är på marken. Därför syns det tydligt bara i de gångarter som har svävningsmoment. Framåtdrivande bjudning är en förutsättning för bra samling i galopp. Om den inte finns, finns det ingenting att samla.

Samling

Samling.

Syftet med hästens samling är:

a) att ytterligare utveckla och öka hästens balans
b) att utveckla och öka hästens förmåga att engagera och sänka sin bakdel, för att därigenom avlasta framdelen och göra den ”lättare” och mer rörlig
c) att genom ökad styrka och utvecklad bärighet göra hästen mer angenäm att rida.

Metoder att nå detta mål är bland annat övergångar mellan gångarter, tempoväxlingar, framifrån och bakåt. Detta åstadkoms genom att ryttaren under korta men ofta upprepade moment aktiverar sina framåtdrivande hjälper så att hästen drivs framåt mot en mer eller mindre stilla hand.

Handen fångar upp en del av rörelsen framåt så att eftergift i bakben, rygg, hals och nacke uppnås, vilket efter hästens utbildningsståndpunkt och byggnad ger avvägd resning av hals och huvud. Med andra ord ”stäms hästen av” mellan ryttarens framåtdrivande och förhållande hjälper, så att en del av rörelsen framåt ”släpps igenom” så mycket att hästen förmås röra sig i det tempo som ger dess gång avsedd takt och balans.

Samling erhålls inte genom förkortande av tempo med enbart förhållande hand, utan i stället genom ökad aktivitet med säte och skänklar mot en mjukt uppsamlande och avstämmande hand, med syfte att engagera bakbenen djupare under hästens kropp. Samling får inte förväxlas med enbart långsamt tempo.

Samlingsgrad i olika klasser:
När hästen rör sig med bibehållen rytm, med lätthet och utan att förlora någon balans i de moment som programmet föreskriver, är samlingsgraden för klassen tillräcklig.

Skritt
Följande skritt beskrivs och erkänns inom WE-dressyr:
Samlad skritt, mellanskritt, ökad skritt och fri skritt:

Skritt ska ha en ren fyrtakt och vara energisk

Skritten är en marscherande gångart med en regelbunden och väl markerad fyrtaktig fotflyttning som har samma intervall mellan hovarnas isättning. Denna regelbundna takt, i förening med full avspänning, måste bibehållas i alla skrittrörelser.
När samma sidas fram- och bakben rör sig med nästan samma takt, tenderar skritten att bli nästintill samsidig. Denna oregelbundenhet, som kan övergå till passgång, är en allvarlig försämring av gångarten.

Det ska alltid synas en tydlig skillnad i hästens form och steglängd mellan dessa olika varianter av skritt.

1. Mellanskritt. En tydlig, regelbunden, avspänd skritt med måttlig längning av steget. Hästen, som ska förbli på tygeln, ska skritta energiskt men avspänt med jämna och bestämda steg. Bakhovarna ska sättas i marken framför framhovarnas avtryck. Ryttaren ska bibehålla en lätt, mjuk och stadig kontakt med hästens mun samt tillåta en naturlig rörelse av huvud och hals.

2. Samlad skritt. Hästen, som ska förbli på tygeln, ska röra sig bestämt framåt med halsen upprest och välvd samt visa en tydlig självbärighet. Huvudet ska närma sig lodplanet och en lätt kontakt med munnen ska bibehållas. Bakbenen ska vara engagerade med god has-aktion. Tempot ska förbli marscherande kraftfullt och hovarna ska sättas i marken med regelbunden fotflyttning. Stegen ska vinna mindre mark och bli högre än i mellanskritt, eftersom alla ledgångar böjs mera markant. Stegen i den samlade skritten är kortare än i mellanskritten men ska visa mera aktivitet.

3. Ökad skritt. Hästen ska vinna så mycket mark som möjligt utan att skritten blir överilad eller förlorar regelbundenheten. Bakhovarna ska sättas i marken tydligt framför framhovarnas avtryck. Ryttaren ska tillåta hästen att sträcka ut huvud och hals (framåt och nedåt) utan att kontakten med munnen eller nackens eftergift går förlorad. Nosen måste vara tydligt framför lodplanet.

4. Fri skritt. Den fria skritten är en vilande rörelse där hästen tillåts få full frihet att sänka och sträcka ut huvud och hals. Graden av vägvinnande och steglängd, där bakhovarna ska sättas i marken tydligt framför framhovarnas avtryck, är väsentlig för kvalitén i den fria skritten.

Trav
Inom WE-dressyren, beskrivs och erkänns följande: Arbetstrav, samlad trav, mellantrav samt förlängd steglängd.

Trav ska vara tvåtaktig, ren och regelbunden

Traven är en tvåtaktig gångart med växelvis diagonala steg (till exempel vänster framben och höger bakben samtidigt), separerade av ett svävmoment.
Traven ska visa fria, aktiva och regelbundna steg.
Travens kvalité bedöms med ledning av det allmänna intrycket, det vill säga regelbundenheten och elasticiteten i stegen samt kadensen och schvungen i både samling och längning. Dessa kvalitéer uppnås med en mjuk rygg och väl engagerad bakdel samt en förmåga att bibehålla samma rytm och naturliga balans i alla varianter av traven.

1. Arbetstrav. Detta är en variant av trav mellan samlad trav och mellantrav i vilket hästen i sin träning ännu inte är tillräckligt utvecklad för samlade rörelser. Hästen ska visa en tydlig balans och, medan den förblir på tygeln, röra sig med jämna, elastiska steg med god hasaktion. Uttrycket ”god hasaktion” understryker betydelsen av ett påskjut och en fjädring som härstammar från aktiviteten i bakdelen.

2. Samlad trav. Hästen, som ska förbli på tygeln, ska röra sig med halsen upprest och välvd. Hasarna, som ska vara väl engagerade och böjda, måste bibehålla ett energiskt påskjut och en fjädring som möjliggör att bogarna får en större frihet och som en följd visar hästen total självbärighet. Fastän hästens steg är kortare än i andra varianter av trav, är elasticiteten och kadensen lika tydlig.

3.Förlängd steglängd. Detta är en variant av trav mellan arbetstrav och mellantrav då hästen i sin träning ännu inte är tillräckligt utvecklad för mellantrav.

4. Mellantrav. Detta är en variant av trav med måttlig längning i jämförelse med ökad trav, dock ”rundare” än den senare Hästen ska röra sig framåt med tydlig längning av stegen samt med påskjut och fjädring från bakdelen. Ryttaren ska tillåta hästen att flytta nosen något mera framför lodplanet än i samlad trav och arbetstrav samt tillåta hästen att sänka huvud och hals något. Stegen ska vara jämna och hela rörelsen balanserad och lösgjord. I ökningen ska hästen snabbt och mjukt komma iväg framåt och sedan lika snabbt och mjukt komma tillbaka. I längningen längs hästens siluett. Övergångar, rakhet och rörlighet premieras

Galopp
Inom WE-dressyren, beskrivs och erkänns följande galopper: Arbetsgalopp, samlad galopp, mellangalopp, ökad galopp samt förlängd språnglängd.

Galopp ska vara tretaktig, välbalanserad, rytmisk och energisk.

Galoppen är en tretaktig gångart där fotflyttningen i till exempel höger galopp är: vänster bakben, vänster diagonal (det vill säga vänster framben och höger bakben samtidigt) och höger framben följd av ett svävmoment där alla fyra benen är i luften innan nästa språng påbörjas. Galoppen, i vilken hästen alltid ska visa lätta och regelbundna språng med kadens, ska fattas utan tvekan. Galoppens kvalité bedöms med ledning av det allmänna intrycket, det vill säga regelbundenheten och lättheten i sprången samt tendensen till uppförsbacke och kadensen. Dessa kvalitéer uppnås

med ett accepterande av bettet med mjuk nacke och med bakdelens engagemang med aktiv hasaktion samt förmåga att bibehålla samma rytm och naturliga balans, även efter övergång från en variant av galopp till en annan. Hästen ska alltid förbli rak på raka spår och korrekt böjd på böjda spår.

1. Arbetsgalopp. Detta är en variant av galopp mellan samlad galopp och mellangalopp i vilket hästen i sin träning ännu inte är tillräckligt utvecklad för samlade rörelser. Hästen ska visa naturlig balans och, medan den förblir på tygeln, röra sig med jämna, lätta och aktiva språng med god hasaktion. Uttrycket ”god hasaktion” understryker betydelsen av ett påskjut och en fjädring som härstammar från aktiviteten i bakdelen.

2. Förlängd språnglängd. I de lättaste dressyrprogrammen förekommer förlängd språnglängd. Detta är en variant av galopp mellan arbetsgalopp och mellangalopp då hästen i sin träning ännu inte är tillräckligt utvecklad för mellangalopp.

3. Samlad galopp. Hästen, som ska förbli på tygeln, ska röra sig med halsen upprest och välvd. Hasarna ska vara väl engagerade och bibehålla ett energiskt påskjut och en fjädring som möjliggör att bogarna får en större frihet och som en följd visar hästen självbärighet och tendens till uppförsbacke. Fastän hästens språng är kortare än i andra varianter av galopp, är elasticiteten och kadensen lika tydlig.

4. Mellangalopp. Detta är en variant av galopp mellan arbetsgalopp och ökad galopp. Hästen ska bjuda framåt med tydlig längning av sprången och med påskjut och fjädring från bakdelen. Ryttaren ska tillåta hästen att flytta nosen något mera framför lodplanet än i samlad galopp och arbetsgalopp samt ska tillåta hästen att sänka huvud och hals något. Sprången ska vara balanserade och lösgjorda.

5. Ökad galopp. Hästen ska vinna så mycket mark som möjligt. Sprången ska längas till det yttersta och tempot ökas maximalt. Hästen ska förbli lugn, lätt och rak som ett resultat av kraftfullt påskjut från bakdelen. Ryttaren ska tillåta hästen att länga formen och att vinna mark utan att nackens eftergift förloras. Hela rörelsen ska vara välbalanserad och övergången till samlad galopp ska utföras flytande genom att hästen tar mera vikt på bakdelen.

Övergångar
Övergångar mellan gångarter och olika tempon ska utföras mjukt, tydligt och omedelbart på anvisade platser. Föregående gångart eller tempo ska bibehållas ända till hästen övergår till annan föreskriven gångart, förändrar tempo eller gör halt. Gångartens rytm och kadens (i trav och galopp) ska bibehållas. Hästen ska förbli på tygeln med en lätt förbindelse med ryttarens hand. Övergångar från ökade - eller mellangångarter till samlade - eller arbetsgångarter ska inte ske endast genom att hästen bromsas, utan framför allt genom ökat undertramp.

I WE förekommer ofta övergångar med ca 4 skrittsteg och skall då kännetecknas av beskrivning ovan.

Galoppombyte
Galoppombyte i språnget ska utföras i ett och samma galoppsprång. Galoppombytet ska genom balans och framåtbjudning vara rakt och vägvinnande. Kvalitén på bytessprånget ska vara minst densamma som den galopp som föregår galoppombytet.
Hästen ska efter galoppombytet galoppera i samma rytm, tempo och balans som den gjorde innan galoppombytet.

Halt
I halten ska hästen stå stilla, uppmärksam och rak med lodrätt ställda framben och med bakhovarna ungefär lodrätt under höftknölarna. Vikten ska fördelas mellan alla fyra benen, som parvis ska vara i höjd med varandra.

Halsens och nackens resning ska anpassas efter hästens utbildningsståndpunkt och så att huvudet närmar sig lodplanet med nosen något framför lodlinjen.

Hästen ska, med bibehållen framåtbjudning, stadigt förbli på tygeln med lätt och mjuk förbindelse till ryttarens hand samt vara beredd på att vid minsta anmaning från ryttaren röra sig framåt eller rygga.

Halt från galoppökning
Hästen ska ur en galoppökning göra en omedelbar halt med väl vinklade och undersatta bakben, utan spänning eller motstånd mot ryttarens hjälper. Under hela utförandet ska hästen förbli på tygeln och behålla sin framåtbjudning och sin lätthet i framdelen.
Inga steg i mellanliggande gångarter får ske. Breddning av eller inaktiva bakben är allvarliga fel.

Ryggning
Hästen ska villigt och taktmässigt och med fram- och bakhovarna på samma linje flytta sig bakåt. Fotförflyttningen ska vara i det närmaste diagonal och varje hov lyftas från marken. Under halten som föregår ryggningen och under själva ryggningen ska hästen vara på tygeln och bibehålla sin framåtbjudning.

Motstånd mot eller förekommande av ryttarens hjälper, bakbenens avvikande från den raka linjen, breddade i stället för böjda bakben och släpande framben är allvarliga fel. Hästen ska omedelbart efter ryggningen försättas i anvisad gångart. I lätt klass kan något steg i mellanliggande gångart tolereras.

Vändning på cirkelbåge

Vid ridning av volter eller delar därav ska hästen vara så mycket ställd i nacken och böjd i bålen åt vändningssidan, att fram- och bakhovarna följer samma linje. Hästen ska mjukt och villigt och med bibehållen takt röra sig på det böjda spåret.

Vid ridning av hörnpasseringar, ska dessa motsvara en del av en cirkel med 6 m diameter vid samlade - och arbetsgångarter, samt 10 m diameter vid mellangångarter.

Vid direkt övergång från ett böjt spår till ett annat i motsatt rörelseriktning, ska hästen rakriktas ett kort moment i samband med övergången.

Skrittpiruett, vändning på bakdelen

Helpiruett är en dubbel helomvändning (360 grader) på bakdelen medan halvpiruett är en helomvändning (180 grader) på bakdelen.

Skrittpiruetten ska ske i tydlig fyrtakt och vändningspunkten förläggs till den inre bakhoven, som i varje steg lyfts och sätts ner på samma eller något framför den plats, varifrån den kommit. Yttre bakhoven trampar under vändningen framåt längs ett cirkelformat spår runt den inre bakhoven. Båda bakhovarna tillåts att röra sig på en begränsad cirkelformad yta.

Ju större kravet på samling är, desto större blir kravet på vändningens centrering. Framhovarna rör sig på var sitt cirkelformat spår runt vändningspunkten, varvid den yttre framhoven ska sättas framför och förbi den inre. Hästen ska, genom hela vändningen, vara ställd åt vändningssidan och eftergiven i inre sidan. Den ska vara på tygeln med bibehållen form och framåtbjudning och mjukt och taktmässigt utföra vändningen. Bakdelen får under vändningen inte flytta sig vare sig utåt eller inåt. Avståndet i sidled mellan hästens bakhovar ska under hela vändningen vara detsamma.

Det är ett allvarligt fel om hästen under vändningen korsar bakbenen.

Vändningen utförs utan föregående halt. Efter vändningen rids hästen omedelbart rakt ut i föreskriven gångart. Vändning på bakdelen utförs i förkortad mellanskritt och kan därför inte centreras lika mycket som skrittpiruett, som utförs i samlad skritt. Vändning på bakdelen ska betraktas som en förberedande övning till skrittpiruett och ska till alla delar utföras på ett så korrekt sätt, att enbart en ökning av samlingen ska leda till en rätt utförd skrittpiruett.

Skänkelvikning

I skänkelvikning ska hästen vara ställd i nacken från rörelseriktningen och i det närmaste rak i bålen, i ett väl avvägt tempo villigt flytta sig sidvärts undan den inre skänkeln. Det inre benparet förs framför och förbi det yttre. Det yttre benparet trampar mer framåt än sidvärts. Vid skänkelvikning diagonalt över ridbanan ska

hästen tväras så mycket, att den är nästan parallell med långsidan, men framdelen ska tydligt leda i rörelseriktningen. Det är ett allvarligt fel om bakdelen går före.

Hästen ska röra sig på tygeln med bibehållen framåtbjudning och rytm.

Skolor
Skolorna i WE utgörs av diagonala slutor, där hästen rör sig genom en lätt böjning i bålen, på flera spår. Skolorna ska göra hästen mer uppmärksam och placera den mellan ryttarens hjälper. Skolorna gymnastiserar hästen, så att bakdelen övertar mer vikt och därigenom ökar framdelens lätthet vilket också förbättrar hästen balans.

Det är viktigt att framåtbjudningen i skolorna bibehålls och att de utförs i ett väl avvägt tempo.

Diagonal sluta
Vid ridning av diagonal sluta ska hästen vara i det närmaste parallell med långsidan, men framdelen ska leda något i rörelseriktningen. Det yttre benparet trampar framför och förbi det inre. Hästen ska under hela rörelsen bibehålla samma balans och rytm.

Vid bedömning av direkta övergångar mellan slutor åt båda håll (“saxar”) ska stor vikt läggas vid symmetrin i rörelsen, såväl slutornas placering som likheten mellan de båda sidorna. Hästen ska bibehålla samma rytm och tempo genom hela rörelsen. Hästen ska bibehålla den “gamla” slutan ända fram till övergången till den “nya” slutan.

Böjningen i hästens bål i skolorna får inte överdrivas, då detta inverkar menligt på hästens rörelser och försvårar bibehållande av balans och rytm. Detta gäller speciellt i diagonal sluta, där böjningen ska vara något mindre än i de övriga skolorna.

Halvpiruett

A
Halvpiruett i galopp är en helomvändning (180 grader) på bakdelen omfattande 3 – 4 språng under galopprörelse.

b
Halvpiruetten kan även genomföras med ett mindre antal språng, ned till endast ett språng; dock med bibehållen balans, vilket då visar på stor förmåga att ta vikt och bakbensaktivitet.

Det är valfritt vilken av piruetterna ryttaren väljer att utföra och oavsett vilken av piruetterna ryttaren väljer, ska bedömningen bygga på samma grund, vilket innebär att piruett a respektive b bedöms likvärdiga.

Frambenen och det yttre bakbenet ska röra sig runt det inre bakbenet, som varje gång det lyfts, ska återvända till samma eller något framför den plats, varifrån det kommit. Båda bakbenen ska röra sig i samma galopprytm.

Hästen ska förbli på tygeln och med svagt böjd inre sida genom hela vändningen, behålla galopprytmen samt med väl undersatta bakben och lätt framdel utföra halvpiruetten.
Bakdelen får inte flytta sig vare sig utåt eller inåt. Inte heller får hästen vid ingången i halvpiruetten flytta sig i sluta. En obetydlig tendens till öppna kan tolereras.

Jämfotasprång i halvpiruett är ett allvarligt fel.

Halvpiruetterna bedöms annorlunda i WE än piruetter i traditionella dressyrprogram. Halvpiruettens kvalité bedöms med ledning av eftergift, lätthet, rytm, regelbundenhet och den korrekta fotförflyttningen samt precision och mjukhet i övergångarna in i och ut ur densamma. Skillnaden ligger i att medan ryttaren behåller en perfekt lätthet i hästen ska samlingen samtidigt accentueras och de sänkta bakbenen ska visa en god böjning av lederna där galoppsprången före, under och efter halvpiruetten ska karaktäriseras av en avsevärd mer ökad aktivitet och samling än i traditionella halvpiruetter.

Vändning på cirkelbåge
Vid ridning av volter eller delar därav ska hästen vara så mycket ställd i nacken och böjd i bålen åt vändningssidan, att fram- och bakhovarna följer samma linje. Hästen ska mjukt och villigt och med bibehållen takt röra sig på det böjda spåret. Vid ridning av hörnpasseringar, ska dessa motsvara en del av en cirkel med 6 meter i diameter vid samlade - och arbetsgångarter, samt 10 meter i diameter vid mellan- och ökade gångarter samt förvänd galopp. Vid direkt övergång från ett böjt spår till ett annat i motsatt rörelseriktning, ska hästen rakriktas ett kort moment i samband med övergången.

Figurer
De figurer som rids i WEs dressyrprogram är följande:

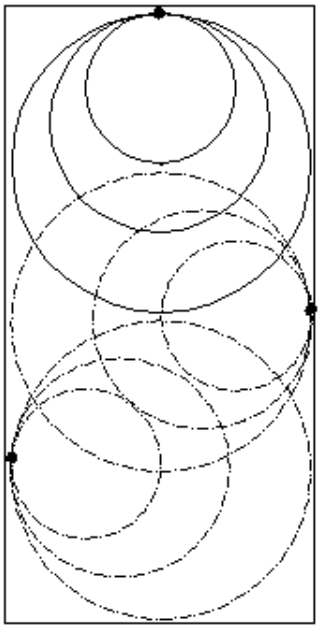
En cirkel alternativt;
Två cirklar med minskande diameter:

Cirklarna måste påbörjas och samtliga avslutas (stängas) vid samma punkt.

Den första cirkeln på ca 20 meter ska utföras i mellangalopp Den andra cirkeln på ca 15 meter ska utföras i arbetsgalopp

I Lätt E-Lätt C rids båda cirklarna i arbetstrav.

Övergångarna ska vara tydliga, flytande och omedelbara och ska i samtliga fall ske på samma punkt, motsvarande startpunkten.

Tre cirklar med minskande diameter:

Cirklarna måste påbörjas och samtliga avslutas (stängas) vid samma punkt.

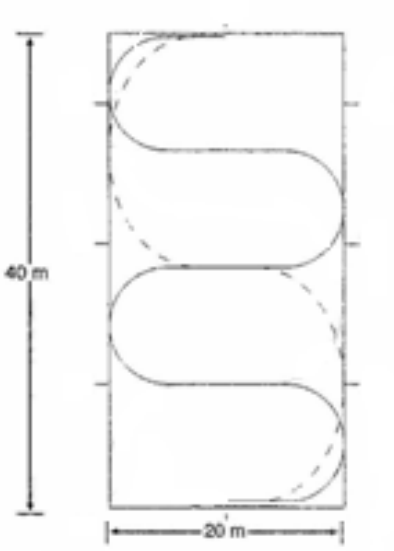
Den första cirkeln på ca 20 meter ska utföras i ökad galopp Den andra cirkeln på ca 15 meter ska utföras i mellangalopp Den tredje cirkeln ca 10 m ska utföras i samlad galopp.

Övergångarna ska vara tydliga, flytande och omedelbara och ska i samtliga fall ske på samma punkt, motsvarande startpunkten.

Serpentin

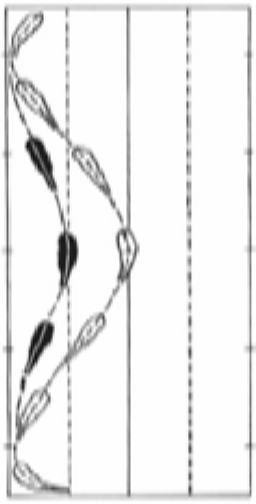
A

Vid utförande av serpentin ska ryttaren rida lika stora halvcirklar förbundna med raka linjer. Halvcirklarna ska tangera långsidorna och vid passerandet av medellinjen ska hästen vara parallell med kortsidorna. Beroende på antalet bågar i serpentinen varierar halvcirklarnas storlek och längden på den raka linje som förbinder halvcirklarna. Serpentinen påbörjas vid eller strax efter kortsidans mitt och avslutas strax före eller vid motsatta kortsidans mitt. Serpentiner utförs med två till fyra bågar i WE.

B

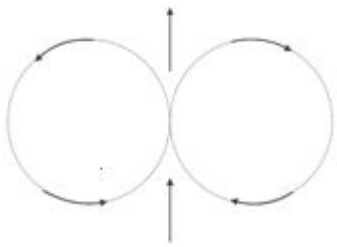
Serpentiner med en båge på långsidan utförs med 5 meter eller 10 meters avstånd från fyrkantspåret.

Åttvolter

Denna figur består av två cirklar av samma storlek, vilka förenas i centrum av åttan. Ryttaren ska rakställa hästen ögonblicket innan bytet av riktning sker i figurens centrum.

Byte av riktning kan ske genom halvhalter/omställning, övergångar med a 4 skrittsteg eller galoppombyte.

Galoppövergångar (ökad - och samlad) på tre sidor av tävlingsbanan.

- På långsidan (= första sidan): ökad galopp
- Före kortsidan: övergång till samlad galopp som bibehålls genom hörnpasseringen
- På kortsidan (= andra sidan): samlad galopp

- Genom hörnpassering och ut: övergång till ökad galopp
- På långsidan (= tredje sidan): ökad galopp
- Före kortsidan: övergång till samlad galopp

Byte av riktning

Endast aktuellt i Msv/Svår klass där dressyrprogrammet utförs som kürprogram:
Vid byte av riktning ska hästen anpassa böjningen av kroppen till den linje som följs, förbli elastisk och eftergiven, samt följa ryttarens anvisning utan något som helst motstånd eller förändring av gångart, rytm och fart.

Ryttarens sits
Ryttarens sits ska präglas av mjukhet och stadga. Mellandelens ställning utgör grunden för en riktig sits. Axlar, höfter och hälar ska vara i ungefär samma lodlinje.
Ryttaren ska sitta väl ned i sadelns mitt över hästens mittlinje och med höfterna lodrätt över sätet. Lår och underben ska vara sträckta nedåt och måttligt omvridna.
Underbenen ska ligga nära hästen och tån peka snett framåt.

Knäet ska ligga tätt intill sadeln utan att klämma. Trampet i stigbygeln ska vara en följd av det sänkta knäet och vara fjädrande med hälen något lägre än fotspetsen.
Ovanstående bidrar till ett “slutet” skänkelläge. Rygg och korsrygg ska vara raka utan spänning. Överarmarna ska hänga ledigt efter sidorna med armbågarna nära livet utan att klämma.

Händerna hålls med tummarna som högsta punkt och med ca en handsbredds mellanrum i sidled. Händerna ska vara låga, fria och burna så att underarmarna bildar i det närmaste raka linjer med tyglarna till hästens mun.

Huvudet och halsen ska bäras fritt och naturligt, med blicken i rörelseriktningen

Ryttarens inverkan
Ryttarens inverkan ska vara mjuk med korrekta men fina och i det närmaste omärkliga hjälper. Effekten av ryttarens hjälpgivning ska visa sig genom att hästen utför de i programmet föreskrivna rörelserna på ett korrekt sätt. Smackning, vissling samt användande av rösten en eller flera gånger under uppvisningen, är absolut förbjudet och ska medföra minst två poängs avdrag, från det annars avsedda betyget för den bedömningsgrupp, där det skett samt även påverka betygen under “Allmänt intryck”.

Tygelhållning ska vara med två händer utom vid hälsning då båda tyglarna tas i en hand. Vid utridning efter avslutad uppvisning är tygelhållning fri. Ridning på en hand används enbart i svår klass. Regleras i TR (WE) Mom 1045.

Vid rörelse som ska utföras på en bestämd punkt, ska ryttarens axlar befinna sig i höjd med denna när rörelsen påbörjas.

Vid ridning på diagonala linjer ska eventuell övergång eller galoppombyte ske när hästens framben når spåret vid den aktuella punkten.

Stora krav ska ställas på ridning av rätta vägar såväl vid rörelsers utförande som under vägsträckor mellan rörelser.